

Keuzevrijheid voor abortus vereist keuzemogelijkheden

Katholiek Nieuwsblad, 16 december 2009

door Caroline Tax, promovenda en lid van het CDA

[KatholiekNieuwsblad](#)

De Vereniging voor de Bescherming van het Ongeboren Kind heeft in Gouda een opvanghuis voor jonge vrouwen die moeder worden in een problematische situatie. De organisatie helpt hen terug te keren naar de maatschappij en te zorgen voor zichzelf en hun kind.

Het is geweldig dat de VBOK helpt en mogelijkheden biedt in een ogenschijnlijk onmogelijke situatie. Hierdoor kunnen meiden kiezen voor een andere optie dan abortus. Zij biedt een optie 'Twee', een andere optie dan abortus, een optie waarbij de tweede (of in gevallen, waar de vader zich om het kind bekommert, de derde) persoon niet vergeten wordt. Als zesentwintigjarige vrouw voel ik me juist met deze jonge vrouwen verbonden en ik wilde dit mooie werk graag met het gewonnen bedrag steunen. Vandaar dat ik een CDA-prijs van duizend euro, die ik won met het werven van nieuwe leden, voor dit mooie werk bestemde.

Vorige week bezocht ik het VBOK-huis. Ik had CDA-gedeputeerde Jos Hessels gevraagd met me mee te gaan om het bedrag te overhandigen. Die was onmiddellijk voor: "Als je als politicus principieel tegen het toestaan van abortus bent, helpt het als je alternatief kunt bieden. De VBOK biedt dit alternatief."

Leren vissen

Voor we door het huis werden rondgeleid, spraken we met VBOK-directeur Johan van Veelen en de manager van het VBOK-huis. Ze vertelden dat in het opvanghuis meiden niet worden veroordeeld, maar heel concreet en praktisch geholpen. Samen steken de hulpverleners en de jonge vrouwen de handen uit te mouwen om ervoor te zorgen dat de aanstaande moeders hun weg in de samenleving kunnen gaan vinden. Ze worden voorbereid op de zorg voor een kind, leren hoe ze met geld om moeten gaan, leren 'nee' te zeggen en op hun eigen benen te staan. Hoe kan je deze meiden en hun kroost nu meer helpen dan zo? Peter van Heeswijk, CDA-voorzitter, zei me ooit dat het CDA houdt van het motto 'Leren vissen, in plaats van vissen geven'. Nou, voila! Iedere abortus een tragedie.

Het klinkt ideaal, maar toch blijkt dat de VBOK nog heel wat meer geld nodig heeft. In overheidsbedragen gesproken gaat het om peanuts, minder dan afrondingsbedragen. Een paar ton en de stichting zou haar toekomst zeker kunnen stellen en daarmee de praktische, directe hulp aan vele vrouwen in nood. En toch... wat is het moeilijk de nodige steun bij de overheid te krijgen. De ChristenUnie zette zich er vorig jaar met succes voor in. Daaraan mag een voorbeeld genomen worden.

Tragedie

Het punt, zo bleek ook wel tijdens ons gesprek, is bij heel veel abortussen niet zozeer dat een vrouw echt een abortus wil. Immers, wie zal het niet erkennen: iedere abortus is toch uiteindelijk een tragedie? Nog helemaal los van het kindje, is het voor geen enkele vrouw prettig zo'n operatie te ondergaan, lijkt mij. Zeker, de casussen waarin een vrouw een abortus vraagt in verband met een geplande vakantie zijn er helaas, maar gelukkig zijn die gevallen niet representatief. De reden voor een abortus is vaak dat de situatie hopeloos lijkt. Dat de vrouw niet ziet hoe ze in haar omstandigheden een kind zou kunnen opvoeden. En juist voor die vrouwen is daar de VBOK. Maar, zo gaf van Veelen ook aan, er is te weinig geld alle vrouwen die om hulp vragen, daadwerkelijk hulp te bieden. Er zijn domweg te weinig middelen om iedere jonge zwangere vrouw die dat wil te helpen.

Keuzevrijheid

In Nederland wordt abortus verdedigd als een verworven recht. Het beeld van Mark Rutte toen de discussie rondom het duidelijker aanbieden van alternatieven voor abortus zo'n twee jaar geleden kort opspeelde, staat mij nog helder voor ogen. Nee, de liberalen wilden geen alternatieven, want dat was tegen de keuzevrijheid. Een bizarre en inconsequente redenering. Wie voor keuzevrijheid is, moet de keuzes duidelijk maken, want je kunt alleen kiezen als je reële opties hebt.

Reële optie

Misschien wordt abortus in ons land wel te vaak als de meest reële optie gepresenteerd. En misschien is dat een reden eraan te werken dat de optie van concrete hulp aan moeder en kind het gewoon samen te gaan maken in dit leven wel wat helderder op de kaart mag komen in ons liberale Nederland. Wat zou het mooi zijn als het huidige kabinet daar het komende jaar nog even mee aan de slag gaat. Een campagne opstarten, voorlichtingsfilmpjes en financiële steun aan initiatieven als het VBOK-huis. Eens kijken hoeveel vrouwen optie 'Twee' niet met beide handen aan zullen grijpen.

Overgenomen met toestemming van Katholiek Nieuwsblad.